

léto 2025

HLAS LUBENECKA

**HURÁ NA PRÁZDNINY!
LETNÍ KINO OPĚT V LUBENCI
MALÍ FOTBALISTI SI UŽILI VELKÝ TURNAJ**

Obsah

Zpravodajství z obce	3–4
Kultura	5–6
Školství	7–14
Historie	14–16
Sport	16–22

Foto i na obálce: Jana Michalcová
(Čtvrtáci hrají divadlo pro své spolužáky a rodiče)

Hlas Lubenecka vychází jednou za 3 měsíce v počtu 300 ks. Vydání tohoto časopisu je povoleno Ministerstvem kultury a bylo mu přiděleno evidenční číslo MK ČR E 17184.

Redakční rada: Mgr. Jana Michalcová, Jiří Chaloupecký, Mgr. Marcela Svejkovská

Kontakt: lubenec@email.cz nebo jana.lubenec@seznam.cz

Vážení spoluobčané,
když píšete tento článek do letního vydání HLASU Lubenecka, venku je chladno a prší, takže to na léto vůbec nevypadá. I přesto jsou před námi prázdniny – čas odpočinku a dovolených. V naší obci v současné době probíhá výměna klasických kabelů za optické. Práce provádí firma CETIN. Cena díla je přibližně 15 milionů Kč. Investorem akce je firma CETIN. Tato akce se realizuje i díky vám, občanům, protože se k připojení přihlásilo více než 80 % zájemců. Pod Lutosem provádí ŘSD rekonstrukci mostu přes Stuhařský potok a úspěšně pokračuje také stavba dálničního úseku z Lubence do Petrohradu. Obojí by mělo být dokončeno ještě v tomto roce.

V obci se dále provádí výměna střešní krytiny na čp. 242, následovat bude výměna krytiny na domě pro seniory. Během letních prázdnin proběhne kompletní výměna vodovodního potrubí v celém areálu mateřské školy a rekonstrukce sociálního zařízení v jednom z pavilonů. V základní škole provedeme o prázdninách opravu balkonu nad hlavním vchodem a dále výměnu zkorodovaných okapů a nátěry kovových částí střechy.

Na posledním veřejném zasedání zastupitelstva obce byla mimo jiné projednána žádost firmy CTP Invest o změnu územního plánu obce Lubenec za účelem výstavby výrobního a logistického parku mezi Lubencem, Libyní a Drahonicemi na ploše cca 60 ha. Tato žádost byla těsnou většinou pěti hlasů zamítnuta – změna územního plánu pro CTP Invest se tedy dělat nebude.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravách a organizaci kulturních a sportovních akcí v jarních měsících. Zároveň přeji všem příjemné prožití letních prázdninových dnů.

Jiří Chaloupecký

Mezinárodní den dětí

Slunečné sobotní odpoledne v Lubenci patřilo těm nejmenším – našim dětem. ♥ Připravená pohádková cesta nabídla spoustu zábavy, smíchu a dobrodružství. Děti plnily úkoly, potkávaly pohádkové bytosti, a na konci na ně čekal sladký balíček plný dobrot.

U rybníka to žilo! Oblíbená pěna od hasičů udělala radost malým i velkým, nechyběla ani hasičská a policejní auta, která si děti mohly zblízka prohlédnout. Skvělou atmosféru doplnily skákací hrady a výborné občerstvení od Standova catering týmu.

Velké poděkování patří všem, kteří se na akci podíleli – mateřské škole, základní škole a jejím šikovným dětem, hasičům, policistům, a samozřejmě všem dobrovolníkům.

Děkujeme i dětem, jejich rodičům, prarodičům a celým rodinám, že jste přišli, smáli se, skákali, hráli si a vytvořili spolu s námi krásné odpoledne plné radosti. 🌻

Text: Lucie Kuchárová, foto: Jana Michalcová

INZERÁT:

Vážení spoluobčané,

firma SKOLIT s.r.o. (Kovošrot Lubenec) oznamuje,
že v sobotu 14.6., 12.7., 2.8., 6.9. a 4.10. 2025

od 9,00 do 12,00 hodin bude otevřena provozovna pro výkup železa
a barevných kovů na adrese
Lubenec, Podbořanská 29.

Kulturní akce na léto

V pátek 27. června se rozloučíme se školním rokem velmi **oblíbeným letním kinem** na hřišti. V anketě zvítězila česká komedie: **A máme, co jsme chtěli**. Začátek ve 21 hodin.

V pátek 8. srpna proběhne **slavnostní křest nové vitráže v kostele sv. Vavřince v Lubenci** z dílny firmy Skloart, a zároveň varhanní koncert.

Zahrají Markéta Pavlíková, Ivana Měsíčková a Šimon Vanžura. Koncert je pořádán ke křtu velké vitráže nad vstupem do kostela. Protože je vitráž velká a pracná, návštěvníci si budou moci prohlédnout návrhy a jejich částečnou realizaci. Tématem je Archanděl Gabriel a Archanděl Michael.

9. srpna proběhne mozaikový workshop buď v prostorách firmy SKLOART nebo v Libyni naproti kostelu.

V sobotu 9. srpna se můžete těšit na tradiční **Vavřineckou pouť** a v neděli 10. srpna pak na dopoledne s lubeneckými hasiči.

S létem se rozloučíme **v pátek 22. srpna** dalším **letním kinem – filmem: Bridget Jonesová: Láskou šílená** a **v sobotu 30. srpna retro diskotékou** v kulturním domě.

Fejeton na téma:

Mít dobré známé je lepší než mít výborný kádrový profil.

Tento slogan vznikl v minulém režimu a troufnu si tvrdit, že platí i dnes. Nyní ovšem ne ve shánění úzce profilového zboží, ale ...při shánění šikovných řemeslníků, kteří jsou nejen šikovní, ale dodržují termíny a celkově jsou i finančně přívětiví. Ale k věci: Jednotlivé etapy v historii lidstva se dělí různě, např. doba kamenná, ledová, bronzová, ale i doba baroka, rokoka atd. A poslední, myslím, byla doba FRONT NA BANÁNY, oblíbený to slogan některých politiků.

Za minulého režimu bylo všeho málo. Např. byla jen dvě pohlaví, bylo málo obézních mladých lidí oproti dnešní době, málo bezdomovců, málo tunelářů atd. Starší generace si třeba vzpomene, že občas byl nedostatek toaletního papíru, zubních past, mrazniček, barevných televizorů a samozřejmě banánů. A to by bohdá nebylo, aby si český člověk neporadil. Doma se vyráběl džus, vaječný koňak, z bonbonů limonáda, šikovné ženy šily, pletly, pekly atd. (Nyní mám někdy dojem, že budoucí babičky nebudou umět upéci dort, ale za to budou mít potetovaný i zadek.)

Svoji vynalézavost jsme zabodovali zejména v době covidu, kdy byl omezen provoz restaurací a řady dalších obchodů s občerstvením. Zatímco české ženy doma šily roušky, pekly, vařily, za velkou louží prý byly tamní ženy bezradné, co se domácích ženských aktivit týká.

Ale zpět k těm nedostatkům. Sehnat úzce profilové zboží byla euforie připomínající úspěšný sběr hub. Tehdy se nejezdilo za výhodnými nákupy do Polska, ale do NDR. Nejbližší hraniční přechod do Německé demokratické republiky byl blízko mého trvalého bydliště Chomutov, a to Hora sv. Šebestiána. Ačkoliv NDR byla nám bratrskou zemí, cestou zpět při celní kontrole šlo veškeré bratrstvo stranou. Této šikaně šlo předejít další českou vynalézavostí. Nebudu popisovat převlékání ještě na území NDR a ponechávání obnošeného šatstva po různu v NDR. V Chomutově byl před více jak 30 lety čerstvě postaven a zprovozněn nový obchodní dům PRIOR. Ačkoliv soudružka ředitelka na veřejných schůzích prohlašovala, že podpultový prodej v PRIORu neexistuje, „tomu soudruzí opravdu nevěřte“ – no, my jsme věděli své, ale poradili jsme si jiným způsobem. Jak praví jedno pravdivé české rčení: *člověk může být blbej, ale musí si umět poradit*. V podpalubí PRIORu na WC probíhal čilý mezinárodní obchod. Uklížečce jste sdělili konkrétní požadavek zboží z NDR, v domluveném termínu jste si přišli pro zboží, zaplatili a spokojenost byla na obou stranách. I já jsem se občas zúčastnila této mezinárodní kooperace. Např. jsem získala cestovní, spirálový ponorný vaříč, na Vánoce různé ingredience na vánoční cukroví a tak podobně.

Na závěr mne napadají slova z knihy *Tři kamarádi* od spisovatele Remarqua: *„Něco ti povím, Raviku, máme prokazovat přátelství, když můžeme a pokud můžeme, protože se v životě dopustíme ještě nějakých tzv. zločinů. Já alespoň ano a ty pravděpodobně taky“*

S největší pravděpodobností autor tohoto textu neměl na mysli „pomoc“ ve formě výměnného obchodu na veřejném WC, ale něco na té pomoci bude.

Zdraví Vás J. Jiráková s heslem „vynalézavosti zdar apomáhejme si“

Milí rodiče, milé děti, vážení přátelé naší školky,

rok se s rokem sešel a my společně stojíme na konci dalšího krásného školního období. Je to chvíle, kdy si můžeme s radostí připomenout vše, co jsme během uplynulých měsíců společně zažili.

Během roku jsme si užili více než 60 různorodých akcí – od divadelních představení ve školce i v kulturním domě, zapojení do výtvarných soutěží, přes branné hry a projektové dny zaměřené na pokusy nebo projektové dny s rodiči, až po krásná vystoupení dětí pro veřejnost. Po celý rok jsme pravidelně navštěvovali sportovní halu v Podbořanech, kde děti rozvíjely své pohybové dovednosti, a od poloviny roku jsme začali také s lekcemi plavání v Rakovníku. V květnu jsme si společně s dalšími mateřskými školami užili radostný sportovní den v Kryrech.

V závěru školního roku nás čeká ještě jedna organizační změna – v druhé polovině června bude školka uzavřena kvůli nutné opravě vodovodního potrubí. Pro děti jsme však připravili náhradní program: část z nich se zúčastní školy v přírodě a pro ostatní bude připraven pestrý sportovně laděný program.

Letos se loučíme s 19 předškoláky, kteří vykoučí na svou novou cestu ve škole, a současně s radostí vítáme 12 nových dětí, které u nás po prázdninách začnou novou životní etapu.

Rádi bychom poděkovali vám všem – rodičům i přátelům školky – za vaši spolupráci, podporu a důvěru, kterou jste nám po celý rok věnovali. Děkujeme dětem za jejich úsměvy, zvědavost a nadšení, se kterým nás každý den těšili.

Přejeme vám klidné a pohodové léto plné slunce, odpočinku a radostných společných chviliek. Těšíme se na vás zase v novém školním roce!

Tereza Vopatová

Léto 2025

Teploty se snažily přiblížit k letním hodnotám. S nimi se zvyšuje i očekávání dětí a jejich radost z předpokládaného prázdninového programu. Přeji všem, aby si dny odpočinku užili ve zdraví a s úsměvem, třeba s blízkými či přáteli a pořádnou porcí klidu a relaxace.

Ještě než si půjdete vychutnat dny letní pohody, můžete se potěšit některými akcemi, kterých se zúčastnili naši žáci. Věřím, že teď potěší i Vás. 😊

Přeji Vám krásné slunečné dny.

Ing. Mgr. Romana Klimentová
ředitelka školy

„Četba jsou otevřené dveře do kouzelného světa.“

Francois Mauriac (1885–1970) francouzský spisovatel

A proto čteme, čteme hodně a rádi a moc a každý den. A vedme děti ke čtení. Čtení přináší radost, potěšení, klid, pohodu a někdy i napětí. Čtení rozvíjí fantazii a slovní zásobu. Prohlubuje vědomosti, paměť a soustředění.

Čtení přenáší děti do kouzelného světa pohádek a různých příběhů.

Letos jsme opět kouzlili. Kouzlili jsme s knihami. A to celý týden. Týden s knihou probíhal od 17. do 21. března. A co to konkrétně znamená? Pro děti jsme opět připravili čtenářskou soutěž. Není to o tom, kolik kdo přečte knih, ale o tom, jak moc pěkně se děti naučily číst. A to nahlas a před publikem.

Nejprve proběhla ve všech třídách prvního stupně třídní kola. Úkolem dětí bylo pěkně se představit, představit svou vybranou knihu a z té knihy přečíst krátkou ukázkou. Ze třídních kol byli vybráni žáci do kola školního. Z každé třídy tři žáci. Den před školním kolem do každé třídy zavítala paní ředitelka školy Ing. Mgr. Romana Klimentová. A dětem četla. A děti poslouchaly a poslouchaly, protože paní ředitelka četla moc krásně. Pro letošní Čtení s paní ředitelkou byla vybrána kniha Ezopovy bajky.

Organizací vlastního školního kola byli pověřeni žáci osmé třídy. Zvládli to skvěle. Publikum tvořili žáci první, druhé a třetí třídy. Vlastních soutěžících bylo 18. Ti museli nejprve přečíst libovolný úryvek z vlastní knihy. Pak ale na každého čekal těžší úkol. Přečíst úryvek z knihy neznámé, to znamená přečíst text předem nepřipravený. Prvňáčci četli z knihy „Povídání o zvířátkách“, druháci a třetáci „Včelí medvídci“ a čtvrtáci a pátáci knihu „Mikulášovy patálie“. Všechny děti četly velice pěkně a publikum každého ocenilo velkým potleskem.

Porotci měli těžký úkol: vybrat ty nejlepší čtenáře. Hodnotili hlasitost a srozumitelnost čtení, plynulost a celkový dojem. Protože všechny děti četly perfektně, tak všichni dostali diplom a krásnou knihu. A než porota diplomy napsala, tak paní učitelky Floriánová a Pěkníková s krásným přednesem přečetly dětem příhodu o Mikulášovi a jeho kamarádech.

Mgr. Blanka Forejtová

Beseda se spisovatelkou – překvapení pro všechny

Dne 21. března proběhla ve 3. B beseda se spisovatelkou, která dětem přiblížila svět knih a psaní. Všichni netrpělivě čekali na vzácného hosta. To, že mezi nás zavítá paní učitelka z naší školy Jana Michalcová, nikoho nenapadlo. A tak bylo její přivítání spojené s překvapenými výkřiky a velkým potleskem.

Paní učitelka dětem představila své knížky básní, povídek, románů. Přečetla jim ukázkou ze své nové knihy, vysvětlila, jak se nová kniha uvede do světa čtenářů, ukázala plakát, který bude sloužit jako pozvánka na křest této knížky.

Děti si vyslechly, jak vznikají nové příběhy. Samy pak paní učitelce – spisovatelce pokládaly spoustu zvědavých otázek. Chtěly vědět, od kolika let píše, jak se vymýšlejí hrdinové, kde hledá inspiraci, kolik času zaberu napsat knihu, jestli je spisovatelka její hlavní povolání.

Celá beseda byla plná radosti a nadšení. Některé děti se hned svěřily, že samy už píšou své vlastní příběhy nebo pohádky. Paní učitelka je v jejich tvorbě podpořila a povzbudila je, aby ve psaní pokračovaly.

Setkáním jsme si opět potvrdili, že kniha je náš pomocník, kamarád, který nám pomáhá prožívat své sny. Setkání bylo velmi milé, inspirativní a motivující – zvláště když víme, že naše spolužačka se chce také stát paní spisovatelkou.

Děkujeme paní učitelce, spisovatelce, zakladatelce skupiny Modrá kost Janě Michalcové, že nás navštívila, že nám půjčila CD s písničkami její kapely a my si je mohli v následující hodině pustit a poslechnout.

Věříme, že se jí u nás ve třídě líbilo a až budeme starší, tak jí i my budeme moci pozvat a představit své příběhy.

Žáci 3. B ZŠ Lubenec a jejich TU Věra Floriánová

Ježdíme taky do divadla. Tohle je například 3.B na představení Mach a Šebestová v Divadle Rozmanitostí v Mostě.

Kouzelné sluchátko

Ve čtvrtek 6. března jsme s dětmi navštívili představení Divadla rozmanitostí v Mostě – Mach a Šebestová. Byl to naprostý zážitek. Už od prvních minut bylo jasné, že tohle nebude jen obyčejný příběh, ale opravdu zábavná a nápaditá podívaná, která chytne nejen děti, ale i dospělé.

Děti se smály od začátku do konce, hlavně u scén se psem Jonatánem a samozřejmě u kouzelného sluchátka, které způsobilo spoustu bláznivých situací. Se sluchátkem jeli Mach a Šebestová na školní výlet, získali názornou pomůcku – neandrtálce pana Humla, vyléčili Kro-páčkovu angínu a navštívili zoologickou zahradu.

Loutky, které doprovázely celý příběh, byly nejen krásně vyrobené, ale neuvěřitelně živé. Každý jejich pohyb byl promyšlený, vycházel přímo ze života zvířat. Děti obdivovaly žirafu, krokodýla, „milion“ koček, ale hlavně psa Jonatána.

Herecké výkony byly perfektní, Mach a Šebestová působili úplně jako z knížky, Pažout a Horáček byli rozpustilí, zlobiví, správní rošťáci a paní učitelka byla přesně tak přísná a zároveň milá, že třídu 3. B dokázala provést celým školním rokem.

Nejvíc ze všeho mě ale potěšilo, že i když šlo o dětské představení, nebylo jen pro děti – bylo to vtipné, hravé a promyšlené tak, že si to užili všichni.

Mgr. Floriánová Věra, třídní učitelka 3.B, ZŠ Lubenec

Velká zdravotní soutěž po dvacáté čtvrté

Jak již z názvu vyplývá, příští rok se celoškolský projekt bude konat již po celé čtvrtstoletí. Tuto obrovsky důležitou a smysluplnou akci vytvořila MUDr. Dana Šašková, naše bývalá kolegyně. Myslím, že jde o jednu z nejdůležitějších vědomostních a praktických aktivit, které se žáci procházející základním vzděláním ve škole naučí.

Jedná se o projekt, který se svým učitelem přírodopisu vedou žáci osmého ročníku. Ve školním vzdělávacím programu osmé třídy je nauka o lidském těle a s ním spojená i laická pomoc a záchrana lidského života. Osmáci se rozdělí do skupin a připraví pro své spolužáky prezentaci. Jednodušší a zábavnější prezentaci udělají i pro žáky z prvního stupně. Své téma pak přednášejí malým kamarádům v hodinách ČAJŠ a zároveň provádějí praktický nácvik. Mezi tématy skupin se objevují nejdůležitější život zachraňující úkony např.: resuscitace, krvácení, popáleniny a omrzliny a další.

V posledních letech jsou přidána i aktuální témata: alergie a chování účastníků při dopravní nehodě. Žáci si s třídními učitelkami toto pečlivě připravují a vše vrcholí právě zmiňovanou Velkou zdravotní soutěží v tělocvičně.

Dovolu mi moc pochválit děti ze současného osmého ročníku. Je to opravdu super parta dětí, které jsou akční, je na ně spolehnutí a svůj úkol splnily dokonale. Celá třída se sešla už v půl sedmé ráno u školy, aby vše nachystala. Matěj Tomek donesl úžasnou sbírku pomůcek k tématu ochrany člověka za mimořádných okolností, Pěta Zukal zase donesl velký pytel plyšáků, který byl využit při odměnách. Dívky vytvořily plakáty, diplomy a ostatní pomůcky. Všichni se chovali zodpovědně, a především moc mile a přátelsky k malým kamarádům.

Stejně letos jako loni přijala pozvání naše bývalá žákyně a nyní zdravotní záchranářka Bc. Markéta Jesínková. Dětem povyprávěla, poradila, pomohla a zodpověděla na všechny otázky. To vše ve svém volnu, a jak sama říká – z lásky k naší základce. Mooc Ti, Markétko, děkujeme.

A Danuško, Tobě děkuji nejvíc! Jelikož nebyť Tebe, nebyla by ani Velká zdravotní soutěž. Děti z naší školy vědí, co je to přivolat pomoc, vědí, jak je důležité správně se chovat v krizových situacích, a vědí, co je to pomoci kamarádovi, sousedovi od vedle nebo neznámému člověku na ulici. Už nám o tom hodněkrát povyprávěly, že si právě v těchto situacích vzpomněly na zdravotní soutěž. Prostě není žáčka v Masarykově základní škole v Lubenci, který by neznal alespoň heslo: Jedna, pět, pět – doktor je tu hned!

Vlasta Dolíhalová

Literární exkurze osmáků do Prahy

Prohlédli jsme si Vyšehrad, hledali hroby slavných českých umělců. Poté jsme se přesunuli na Staroměstské náměstí, přešli Karlův most a Nerudovou ulicí, kde jsme fotografovali dobové znamení z Povídek malostranských, jsme došli na Pražský hrad.

Text a foto: Jana Michalcová

Zápis do 1. třídy

Ve čtvrtek 10. dubna 2025 probíhal na Základní škole v Lubenci slavnostní zápis předškoláků do 1. třídy. Děti opět přicházely do školy v doprovodu rodičů podle časového rozpisu. Čekaly na ně slavnostně vyzdobené třídy a usměvavé paní učitelky. Ve třídách celkem 15 dětí předvedlo, co všechno již zvládají a umí. Děti ukázaly, jak umí poznat barvy, geometrické tvary, zavázat tkaničku, některé zarecitovaly básničku, kterou se naučily v mateřské školce. Při plnění připravených úkolů se děti náležitě soustředily a snažily, a proto si všichni budoucí školáci odnášeli domů drobné odměny, které vyrobili žáci 8. třídy jako budoucí patroni nových žáků naší školy.

Mgr. Dagmar Lorencová

Třídnictví pro školní rok 2025/26

- 1.ročník Mgr. Dagmar Lorencová
- 2.ročník Mgr. Dagmar Halámková
- 3.ročník Mgr. Blanka Forejtová
- 4.ročník Mgr. Jana Pěkníková
- 5.ročník Mgr. Jana Michalcová
- 6.ročník Vlasta Dolíhalová
- 7.ročník Bc. Martin Šašek
- 8.ročník Mgr. Renata Langová
- 9.ročník Lenka Šponarová

Sedmáci a čtvrtáci navštívili legionářský vlak v Podbořanech

(foto: Jana Michalcová)

Třídních srazů po xxx letech letos proběhlo celkem dost. Toto je fotografie jednoho z nich. Jsme rádi, že jsme mohli přivítat své učitele – Hanu Roušarovou, Bohuslava Ptáčka, Eduarda Krause a Josefa Domanického.

(foto: Jana Michalcová)

Letec Ondřej Šamberger

Ondřej Šamberger se narodil ve Struhařích u Lubence jako Ondřej Josef Votava. Pocházel z velmi nuzného prostředí. Jeho rodné jméno mu propůjčil otec Josef Votava pocházející z bezděkovského předměstí Domažlic. Matka Kateřina Krausová pocházela ze Zahořan, potažmo z Němčic u Klatov. Již jejich rodiče se protloukali, jak se dalo. Sháněli příležitostné práce v cihelnách a na stavbách. Kateřinin otec jeden čas byl označen dokonce jako sběratel hadrů, které pak opět prodával, později se prezentoval jako obchodník s peřím. Oba rody se znaly, neboť se na nádenických pracích potkávaly na stejných místech. Také Kateřinina sestra si vzala Votavu (Karla), to trochu naznačuje sňatky z rozumu. Ondřejovi rodiče se vzali roku 1913 v Domažlicích a stejně jako jejich rodiče se protloukali světem, jak to jen šlo. Patrně Škardovi, kteří se do Lubence přestěhovali o něco dříve, jim dali echo, že je tady dostatek příležitostí k výdělku při chmelích a podobně. Na sezónu roku 1916 sem pak zavítali na vrchnostenský dvůr na Stru-

haře. Kateřina již byla těhotná, a tak zde dne 21. 7. spatřil světlo světa Ondřej. Vztah rodičů nemohl být dobrý. Na konci května r. 1919 vyšel zákon o možnosti rozloučení manželství. Ale již v srpnu proběhl soud, jenž dle tohoto zákona „prohlásil manželství pro nepřekonatelný odpor za rozloučené“. V prosinci 1922 si jeho matka vzala za muže Jana Šambergera z Domažlic, po němž byl rok nato Ondřej přejmenován. Po vychození pěti tříd obecné a čtyř tříd měšťanské školy mezi léty 1930-1934 se Ondřej vyučil na automechanika. Poté pracoval ve Škodových závodech v Plzni.

Během své předválečné vojenské služby sloužil u Ženíjního pluku č. 5 v Praze, kde v Karlíně absolvoval poddůstojnickou školu a poté byl povýšen na svobodníka. Po obsazení naší republiky odchází Ondřej Šamberger přes Polsko, jehož hranice překročil 6. května 1939, do Francie. Od 15. května 1940 do 7. července 1940 působí u tamější čs. armády. Po porážce Francie odjel lodí do Anglie, kde je 21. září 1940 zařazen jako mechanik k 312 peruti RAF. Jelikož jeho přáním bylo létat, byl na svou žádost přeložen 12. července 1943 k výcviku na stíhacího pilota, který uzavřel 28 října 1944 u 57 operačně výcvikové jednotky (OTU) s povýšením na rotmistra (v anglické hodnosti F/Sgt (letecký seržant)). 9. prosince 1944 nastoupil opět do služby u, v té době již legendární, 312. československé stíhací perute RAF jako pilot.

Dva měsíce na to, 9. února 1945 ve 14.52, odstartoval ve čtyřčlenném roji stíhaček Spitfire F.Mk.IXC k nácviку odhazování přídavných nádrží nad Severním mořem. Ačkoliv šlo pouze o cvičný let, skončil velmi tragicky. Nejprve v 15.15 explodoval letoun pilotovaný P/O Aloisem Záleským a v 15.34 se zřítil ve střemhlavém letu stroj s označením DU-D pilotovaný F/Sgt Ondřejem Šambergerem.

Podle hlášení sepsaného po akci se asi ve výšce 28 000 stop, zhruba sedmdesát mil severovýchodně od mateřské základny, objevil Šambergerův stroj na špatné straně. Navíc byl ve špatné poloze: „jako by visel dolů pravou polovinou křídla“. Poté prý udělal prudkou zatáčku doprava a přešel do prudkého piké. Jeho velitel ho pak volal rádiem. Žádná odpověď. Následoval ho tedy dolů, ale pro husté mraky letoun ztratil. Na místě kroužil asi patnáct minut. Vyslal Mayday operačnímu sálu, který pak mohl zaměřit jejich polohu. Protože měl nedostatek paliva, byl nakonec odvolán.

Následné vyšetřování zjistilo, že stroj Ondřeje Šambergera se zřítil do vod Severního moře v 15.34. Příčinou jeho neobvyklého letového chování a následného pádu byla pravděpodobně vadná kyslíková maska či přerušovaný přívod kyslíku. Kyslíkové přístroje občas mohly ve velkých výškách, jako byla tato, vypovědět službu. Postižený pilot se pak stále více propadal do výškové nemoci, ze které se mohl, pokud měl štěstí, v hustším vzduchu probudit. To se však při havárii F/Sgt Šambergera nestalo.

Při jednom rozhovoru s brigádním generálem Emilem Bočkem, který s ním vedl autor článku (Daniel Švec), generál řekl, že Ondřej Šamberger mohl zapomenout si kyslík přidat, což se dělalo při stoupání do velkých výšek. „Ondřej byl můj nejlepší přítel, všude jsme chodili spolu. Jeho ztrátu jsem nesl velice těžce,“ vzpomínal jeden z posledních žijících stíhačů.

Tělo F/Sgt Ondřeje Šambergera nebylo nikdy nalezeno. Jeho jméno je zmiňováno v ně-

kolika publikacích, stejně tak jako na památníku britského Královského letectva v Runnymede na panelu č. 272. Po válce byl povýšen nejprve do hodnosti poručíka in memoriam a později plukovníka in memoriam. Jeho nevlastní otec Jan Šamberger byl od 22. září 1942 do osvobození vězněn v koncentračním táboře Svatobořicích, kde byla vězněna i sestra Ondřeje, Anna Steinbachová. Matka Ondřeje, Kateřina Šambergerová strávila v lágrech tři léta, svého syna přežila o pouhých 6 měsících. Umírá 9. 8. 1945 po útrapách válečného věznění.

*Sestaveno na základě článku pro Žatecký a Lounský deník
PhDr. Daniela Švece, Jiří Kanta*

Oddíl kopané, dospělí JARO 2025

Jarní část sezóny byla pro Spartak Lubenec velmi neúspěšná. Lubenec po podzimu držel druhé místo v tabulce a na jaře si chtěl udržet vysokou výkonnost. Klíčové zápasy však prohrál, a tím pádem ztratil šanci hrát o postup do okresního přeboru. Potýkali jsme se s velkou rotací hráčů, a to nás stálo boj o postup. Snad se nám to povede v nové sezóně. Musíme zapracovat na kondičce a práci s balónem. Tam nás tlačí bota.

Trenér Korf Jiří

Tradiční POCHOD OKOLÍM LUBENCE se konal v sobotu 10. května

(Foto: Lucie Kuchárová)

První velký turnaj malých fotbalistů

V neděli 8. června 2025 se náš TJ Spartak Lubenec zúčastnil celodenního fotbalového turnaje o pohár starosty města Podbořany. Celkem se do turnaje zapojilo 26 týmů z širokého okolí, a my jsme na něm rozhodně zanechali stopu – nejen herní, ale i lidskou.

Pro naše nejmenší Bambini to byla vůbec první turnajová zkušenost, a nutno říci, že se jí zhostili s velkou chutí a odvahou. I když ne všechny zápasy skončily vítězně, získali obrovské zkušenosti a zaslouží si obrovskou pochvalu – stejně jako jejich trenéři a rodiče, kteří je celý den podporovali.

Mladší a starší přípravka se řadily mezi nejméně početné týmy – každý tým měl k dispozici pouze jednoho náhradníka na střídání. To znamenalo, že jakékoli zranění či únava hráčů byla velkou komplikací. I přes tento velmi omezený kádr se však naše děti nevdaly a bojovaly ze všech sil až do konce. A že to nebylo vůbec jednoduché!

Mladší přípravka nakonec vybojovala krásné 5. místo a starší přípravka skončila na 6. místě. Obě umístění jsou v tomto kontextu obrovským úspěchem, na který můžeme být právem hrdí. Velký aplaus si zaslouží Jaroslav Kuchár, který se stal nejlepším střelcem celého turnaje starších přípravek a přivezl domů individuální trofej. Gratulujeme!

*Gratulujeme vítězům a čest poraženým!
Tým Spartak Lubenec (převzato z FCB)*

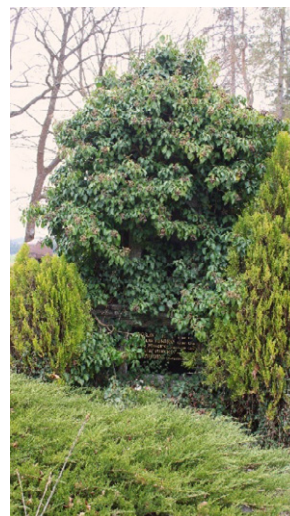

Procházka kolem Krt

Vesnička Krtý je od Lubence vzdálená necelých 14 kilometrů, patří do jiného okresu a kraje, přesto nás s ní mnohé spojuje. Řada lidí sem jezdívá sbírat borůvky nebo houby, případně obdivovat bizarní žulové útvary rozmístěné v hlubokých lesích.

Na jihozápadním okraji Krt se nachází hřbitov a na něm je velká hrobka kamenické rodiny Pokorných. Je celá zarostlá břechtanem a tujími, nikdo o ni pravidelně nepečuje. Z poloviny je hřbitov plný starých žulových hrobů. Právě Jaroslav Pokorný navázal roku 1872 na starší černínské lámání kamene, jehož těžba se pak mohla výrazně rozšířit s vybudováním železniční trati Bečov-Rakovník od roku 1897. Výrobky krtských kameníků se tak mohly snadněji dopravovat nejen po českých zemích, ale i v rámci Rakouska-Uherska. Jednalo se o nejrůznější stavební sortiment: schody, dveřní portály, obrubníky, kvádry pro mostní pilíře a tunely. Po Velké válce často o základy pomníků pro padlé, které „zdebily“ se jmény místních padlých téměř každou ves. Není náhodou, že právě v Krtech stojí (nedávno zreštaurovaný) tento pomník jako monument.

Procházka skrze lesy, louky, kolem několika jezírek a pozůstatků dolování žuly a přes několik malebných vesnic může přinést objevování netušené krásy takřka za humny domova.

Trasa začíná v Krtech u kostela sv. Vojtěcha. Po prohlédnutí centra obce, kde můžeme vidět například vilu kamenického mistra Pokorného, budovu školy (dnes obecní úřad) a mohutný žulový pomník padlým z roku 1926, se napojíme na modrou turistickou značku a jdeme směrem k železniční zastávce po silnici až k místnímu hřbitovu. Z poloviny je hřbitov plný starých žulových hrobů a také se zde nachází velká hrobka kamenické rodiny Pokorných. Je celá zarostlá břechtanem a tujími, nikdo se o ni nestará. Po prohlídce hřbi-

tova se vydáme ještě kousek po modré turistické značce, mineme po pravé straně malý rybníček a ze značené trasy odbočíme doleva do lesa k Čertovu kameni. Čertův kámen je mohutný plochý žulový balvan. Jeho povrch je hladký, porostlý mechem, ale na levé straně lze spatřit dvě zvláštní prohlubně. Podle místních se jedná o otisky kopyt čerta, kterého v sázce přechytračil krtský sedlák. Vztekly čert proto zadupal do kamene a zmizel v zemi.

Po prohlídce Čertova kamene pokračujeme dál po lesní pěšině stoupající mírně vzhůru, po levé straně mineme několik chat. V lese se čím dál hojněji objevují velké žulové kameny. Odbočíme doprava a po nenápadné pěšině po vrstevnici se blížíme k velkému valu z žulových kamenů. To už jsme téměř u Horního krtského lomu. Vyšlapané cesty, které křížují celé území, nám umožňují pohledy na lom ze všech světových stran. Pokud nechcete složité šplhat po haldě, můžete ji zprava obejít. Shora pak nahlédneme na zatopený lom. Jsou tady dvě tábořiště, které jsou často využívány, dá se k nim sejít cestičkami i schody tvořenými žulovými bloky. Krtský Horní lom je největším zatopeným žulovým lomem na celém Jesenicku s výškou stěn až 20 metrů. Na skalách a jednotlivých kamenech v lomu lze objevit pozůstatky po těžké ruční práci místních lamačů kamene. Četné vývrty pro střelný prach, díry od špičáků a majzlíků a kamenné polotovary připravené k dalšímu opracování nám připomenou dobu největšího rozmachu krtského kamenictví. Následně slezeme na cestu, která lom obchází, mineme ještě několik výstupních cest, kterými byly nalámané žulové bloky asi s pomocí koňské síly vyváženy ven a po chvíli se připojíme na modrou turistickou trasu. Po ní stoupáme nahoru směrem na Krtské skály. Asi po 400

metrech dojdeme k dalšímu lomu, u kterého je naučná cedule s historií dolování a užití žuly. Jedná se o Prostřední lom, který je rovněž zatopen vodou.

Po krátkém osvěžení pokračujeme dál po modré. Všude je spousta borůvčí a nekořečno žulových kamenů. Modrá vede doleva, ale my odbočíme doprava po NS Krtské skály. Jdeme dolů z mírného kopečka. Cesta je docela široká a po ní dojdeme až k přístřešku a k tabuli o místních trpasličích. Zde se nacházíme na okraji přírodní památky Ostrovecká olšina. Jedná se o podmáčené louky podél Ostroveckého potoka s bohatou květenou. U hájenky odbočíme doleva, jdeme po okraji lesa po cestě, která nás dovede až do Ostrovce. Tady obdivujeme malebnou návěs, starý kostel, který je citlivě rekonstruován, Černínové tady prý usadili několik (14?) tesařských rodin, které pro ně zpracovávaly dřevo z okolních lesů.

Z Ostrovce vyjdeme cestou mezi domy, do kopce po zelené turistické trase. V lese se po chvíli napojíme na cyklostezku č. 39 Berounka-Střela, která vede na Chvojkovský mlýn a dále do Žihle. Zhruba po kilometru dojdeme na křižení cest. Je zde složené dřevo, v místě se hodně těží a cesty jsou tu dost rozježděné. Tady odbočíme doprava na cestu směrem na Pastuchovice. Cesta jde lesem mírně z kopce a označují ji žluté trojúhelníky. Když vyjdeme z lesa, otevírá se před námi krajina, louky, pole a na obzoru tiský masív. Směrem k Žihli míváme zorané pole s výskytem zkamenělých dřev. O těchto tzv. araukaritech z prvohorní Žihelské pánve píšeme v jiné kapitole. Dojdeme podél pole a pastviny až na rozcestí k posedu, na kterém jsou namalované trojúhelníky – červené a žluté, a my zde odbočíme doprava na cestu směřující do Pastuchovic. Po levé ruce máme plantáž rychle rostoucích topolů a po pravé straně louku. Mezi topoly září žluté podběly. Blíže k Pastuchovicím se polní cesta mění v pěknou úvozovou cestu lemovanou pokroucenými kmeny staříčkových hrušní, zprava nás zvědavě pozorují pasoucí se koně. Cesta nás dovedla na okraj Pastuchovic a tak musíme kousek po silnici do středu obce. Tady je malý kostelíček, opravený pomník padlým, socha Floriána a tzv. Masarykova lípa z roku 1935.

Z Pastuchovic se vydáváme po silnici do Velečína. V místě, kde se silnice kříží s železniční tratí, odbočíme doprava na polní cestu vedoucí podél kolejí. Ve svahu nad cestou v remízku se nachází stará těžebna písčitých jíílů, která je méně známou paleontologickou lokalitou. Lze tu nalézt otisky prvohorních rostlin. Ve Velečíně si prohlédneme kostel, který je zároveň obecním úřadem. V polovině sedmdesátých let byl kostel zčásti zbořen, ponechaná

byla pouze věž a kolem ní byla postavena budova MNV. Žasne nad tímto unikátem a přemýšlíme, zda jsme někde již něco podobného viděli. „Kostelní“ hodiny přitom hlasitě odměřují čas. Od kostela jdeme směrem na Ostrovec, přecházíme trať, za ní je vpravo smírčí kámen, pravděpodobně středověký, reliéf na něm už téměř není vidět. Odbočíme doleva a zbývají nám přibližně 3 km do Krt. Jdeme nejprve polní cestou, která zčásti vede podél hustých remízků a pak lesem. Znovu překračujeme Ostrovecský potok, potom míjíme turistický přístřešek a pak z mírného kopce lesem dojdeme až k železniční trati. Za přejezdem se nám již otevírá pohled na Krty s opraveným kostelem, pravidelnou návší a monumentálním pomníkem padlým.

Marcela a Jiří Svejkovských

NOC SVĚTEL

Obec Lubenec, spolek Za záchranu kostela sv. Jiljí a Čajka Music si Vás dovolují pozvat na tradiční koncert při svíčkách tentokrát zazpívá Francouzské šansony

ELIŠKA LÜFTNEROVÁ
doprovod:
JIŘÍ KNOTTE

19. 7. 2025
V Libyni u Lubence v kostele sv. Jiljí tradičně začínáme ve
21:00 hodin

Pokud chcete s jistotou sedět, prosíme, objednejte se, viz níže.

Vstupné 250,- Kč
další informace na tel.: 603 81 81 85
www stránky: vitrazovemuzeum.cz
e-mail: skloart@skloart.cz

Obec Lubenec

vás zve na tradiční

VAVŘINECKOU POUŤ

Fotbalové hřiště Lubenec

8. - 10. srpna 2025

Pátek 8. 8.

18:00 Slavnostní křest nové vitráže v kostele sv. Vavřince
v Lubenci, poté varhanní koncert

Sobota 9. 8.

9:00 Fotbalový turnaj "O pohár starosty obce"

13:30 Zahájení Vavřinecké pouť

13:30 Lounská třináctka - dechová hudba

15:15 Josef Vágner

17:00 Davide Mattioli

18:30 Voxel

20:30 Večerní zábava s kapelou H3K

Neděle 10. 8.

9:00 Sportovní hasičský den
Na závěr pěna pro děti

Stánkový prodej

Pouťové atrakce

Bohatý doprovodný program

Občerstvení zajištěno

VSTUPNÉ ZDARMA